

Anna megosztja a bizonyosságát

Írta: Jane McBride
(Igaz történet alapján, magyar átdolgozás)

Anna csendben ült az elemis óráján. A Jézus-képet nézte Horváth nővér kezében.

„Tudja valaki, hogy mi az a bizonyosság?” – kérdezte Horváth nővér.

Anna jelentkezett. „Amikor azt mondjuk, hogy az egyház igaz?”

„Ez is hozzá tartozik. – Horváth nővér elmosolyodott. – Amikor megosztjuk a bizonyosságunkat, akkor azt osztjuk meg, hogy mit tudunk vagy hiszünk igaznak Jézus Krisztusról és az egyházzal. Te miről tudod, hogy igaz, Anna?”

Anna elgondolkodott ezen. „Tudom, hogy Jézus szeret engem.”

„Igen, szeret. Bizonyosságod van arról, hogy Jézus szeret téged.”

Az egyházi gyűlések után anya megkérdezte: „Ma mit tanultál az Elemiben, Anna?”

„Megtanultam, mi az a bizonyosság. Mikor oszthatom meg a bizonyosságomat?”

„Bármikor, amikor csak szeretnéd.”

– mondta Apa. – Az otthoni estünkön tarthatunk saját bizonyosságtételi gyűlést.”

Annának tetszett az ötlet. „Akár még vasárnapi ruhába is öltözhetünk”

Amikor eljött az otthoni est ideje, Anna felvette a kedvenc ruháját.

„Üdvözlünk a családi bizonyosságtételi gyűlésen” – mondta Apa.

Először Anna bátyja, Erik került sorra. „Tudom, hogy az evangélium igaz. Tudom, hogy Joseph Smith próféta

volt. Tudom, hogy ma Russell M. Nelson elnök a prófétánk. Tudom, hogy Jézus Krisztus él.”

Aztán Anna következett. Felállt. „Nagyon szeretem Jézust. Tudom, hogy szeret engem. Törődik velem és boldoggá tesz. Jézus Krisztus nevében, ámen.” Melegséget érzett a szívében.

Anya megölelte. „Köszönöm, Anna! Éreztem, mennyire szereted Jézust.” Anna elmosolyodott. „A bizonyosságom megosztásától boldog leszek.” ●

A szerző az Amerikai Egyesült Államokban, Coloradóban él.

ILLUSZTRÁLTA: JOANNE LEW VRIETHOFF